

Konec začátku

Takhle okomentoval Vincek Kostelník bitvu u El Alameinu. Není to konec, není to ani začátek konce, ale snad je to konec začátku. A já bych chtěl stejnými slovy okomentovat události posledního půl roku. Dějiny sice plynou kontiuálně, ale navenek se to projevuje „skoky.“ Dlouho není nic poznat, všechno vypadá pořád stejně a pak najednou šup... přijde nečekaná událost, která ukáže, že se doba posunula. Že se někde dole v podhoubí odehrála celá řada neviditelných událostí, kterých si nikdo nevšiml, ale ve skutečnosti měly obrovský vliv.

Už v září jsem psal, že nastala nová situace, protože dezoláti se dokázali svolat na Václavák za naprostého informačního embarga velkých médií. A může za to Prymula... Ten v covidové době zarýgloval republiku a tím mimoděk zařídil, že se statisíce lidí posadily k fejsbůku. Když se nedalo jít do hospody, muselo se to dělat jinak. Pak přišel tlak na očkování, začaly prosakovat informace, jak skvěle to s námi ty Fajzry, Moderny a Astra Zenecy myslí, objevili se lidé, kteří se tomu začali bránit... a ejhle, to byli právě ti, kteří věděli, jak se svolává demonstrace, kteří dokázali po republice sestavit nějaké organizace lidí...

Vznikalo to živelně, z různých pohnutek, ale od začátku to mělo i svůj průnik do politiky. Prozkoumávaly se slepé uličky, všichni se to učili, některým to šlo lépe, některým hůře, dlouho to bylo pod rozlišovací schopnosti mocných, musela ještě přijít válka na Ukrajině a musela se projevit neschopná vláda, ale najednou to šlo. Nejde ani tak o to, že lidé přijeli na demonstraci, to je jen špička ledovce viditelná pro kamery, ale jde o to, že je tu najednou spousta lidí, jejichž myšlenky se ve veřejném prostoru rozšíří rychlostí blesku.

I když henty viditelné demonstrace upadaly, rozhodně neupadalo celé to propojování. Začalo se tomu říkat Alternativa, ale v podstatě je to síť. Síť která se nedá rozbít, protože nemá žádné centrum. Síť, která se už několik let propojuje v lidech, kteří si navzájem posílají odkazy, kopírují články, šíří myšlenky, které se jim líbí. Všichni zaznamenáváme, jak nám na fejsbučkách přibývají sledovatelé. Všichni už v tom umíme chodit, dokonce v mnoha případech už víme, jak se bránit proti zablokování, případně jak se znovu najít poté, co se strážci jedné pravdy zaměří na nějaké místo a tam zaútočí.

Když jsem zjara na chvíli vypnul Kdydy a přešel na Litterate, během pár týdnů mě tam všichni moji čtenáři našli a nějak si to řekli mezi sebou. Když mě pak v létě občas zablokovali na Fejsbůku, nemělo to na sledovanost žádný vliv... spíš mi to udělalo reklamu a zvýšilo dosahy. Všichni moji kolegové a přátelé na Alternativě to mají podobné. A měsíc od měsíce je naše shledávání jednodušší a přehlednější. Z původního mailování a messengerování se začaly stávat schůzky a setkání s lidmi. Už to není jen fejsbůk. Už jsou to i plné sokolovny.

A opět je to stejné jak za covidu. Jen přišel jiný impuls. Prezidentská volba. Petr Pavel vyhrál, ale pro nás to byla velká změna ve smýšlení. Bylo to poprvé, co jsme všichni museli udělat politické rozhodnutí, které šlo za rámec vlastních přání i ega. Ve velké většině jsme se shodli na menším zlu a protože jsme se sešli na jednom bitevním poli, snad jsme si dokázali navzájem podat ruce a zjistit, že už nejde o naše malé spory ohledně pravice či levice, že už nejde o to, kdo si co

myslel o covidu... už jde o základní bytí a nebytí našeho státu. Najednou jsme stáli vedle sebe s poslední myšlenkou... že chceme být občany České republiky a ne nějakými euroobčany.

Moc nám toho nezbylo... na slávu českého průmyslu můžeme zapomenout. V Plzni se už prostě nebudou dělat velké turbíny a montovat pivovary. Kapitál nám dodávají zvenčí a my na to nemáme žádný vliv. Nepatří nám ani strategická odvětví a to málo, co ještě máme, to chce tato vláda urychleně rozprodat. Už máme jen naši řeč a naši kulturu. Máme síť vztahů, která vznikla, ani vlastně nevíme jak. A máme kus politické jednoty v základní otázce, kterou vhodilo do uren 2,4 milionu lidí. Koneckonců, Morava už tisíc let není samostatným státem, ale stejně nikam nezmizela a každý ví, kde leží. Tohle máme... ještě nám zůstalo národní povědomí a ještě jsme to nevzdali.

V posledních třech letech to byl takový politický rychlokurz. Na začátku byl covid a na konci má Jindra Rajchl na svém fejsbůkovém účtu už skoro milionové dosahy. Podle mě jsou ty dosahy ještě větší, protože spousta cestiček se nedá nijak dohledat, ale přesto existují. Není sám. V posledním půlroce jsme téměř denně konfrontováni s novými jmény, o kterých před půl rokem nikdo nevěděl, ale teď je známe, protože mají co říct. Pokud dnes někdo něco hlásá a nikdo ho neposlouchá, tak je to nejspíš proto, že je to břídil. Pokud naopak někdo umí mluvit a má dobré nápady, během pár týdnů ho všichni znají.

A v posledních týdnech všichni překračují své stíny, dávní soupeři i nepřátelé spolu mluví a odhazují staré spory, protože začíná jít opravdu do tuhého.

Všimněte si, že Babiš v tomto procesu vlastně vůbec nefiguruje... jen sehrál roli politického katalyzátoru nálad. Já jsem se ještě před týdnem bál, že hned v neděli bude po jednotě a všichni se budou hádat a obviňovat navzájem. Ale to se vůbec nestalo. Do prezidentské bitvy jsme přijeli ještě jako příslušníci jednotlivých názorových

proudů – příznivci konzervativní pravice, vidláci, levičáci i komunisté... ale odjeli jsme s vědomím nejmenšího společného jmenovatele. Chceme být Češi, národ pro nás není sprosté slovo, chceme tu mít svojí vlast a nechceme se podílet na cizích válkách. Máme různé představy, jak řídit stát, máme různé názory, co je pro tuto zemi nejlepší, ale všichni jsme dokázali, že v žebříčku hodnot stojí naše země výš, než naše ego.

Věřím, že se s tím dá něco dělat. Že to ještě není všechno ztracené a nebude to ztracené, ani když naše vláda bude pokračovat ve tvorbě náhubkových zákonů. Naše spojení vzniklo spontánně. Propojili jsme se bez jakéhokoliv centra. Našli jsme se, protože vznikla potřeba se najít. Trvalo to, protože jsme se to museli naučit. Pak jsme museli vyzrát politicky. Ale i k tomu jsme teď dostali velmi silný impuls. Ne, to není začátek konce. Ale konec začátku by to fakt být mohl.

Však už si toho všimli... zpráva ministerstva vnitřností už konstatuje, že Alternativa existuje a že je veliká. Oni teď hledají, kudy to Putin řídí... ještě netuší, že to nemá žádné centrum ani žádný okraj. Nemá to žádného jediného lídra, nemá to jednu vůli ani jednu mysl. Nevědí, že Alternativa nevznikla působením tajných služeb zvenčí, ale působením evropských a transatlantických hodnot, které tuto zemi plundrují čím dál rychleji a neomaleneji.